

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători:

Ghenadie Nicolaev, Ion Druță,
Valentina Clevadi, Iuliana Oprea

judecînd recursurile declarate de Țigănaș Gabriel și Ministerul Afacerilor Interne al RM, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Țigănaș Gabriel împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 12.12.2012, Țigănaș Gabriel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, prin care a solicitat de a considera raportul din 21 septembrie 2012 retras și drept nul la compartimentul „cu ulterioara concediere din cadrul organelor afacerilor interne și desfacerea contractului individual de muncă” (în baza cererii anterior depuse nr. Ț-2560/12 din 28.09.2012 în acest sens); abrogarea exhaustivă al ordinului 471 efectiv emis de Ministerul Afacerilor Interne la 21 septembrie 2012, „în corespundere cu art. 119 alin.(2) al Codului muncii, a acorda concediu de odihnă pentru un an de activitate, din contul restanțelor la concediu pentru anii 2011 -15 zile calendaristice (13 zile lucrătoare) și 2012 - 32 zile calendaristice (27 zile lucrătoare), începînd cu data de 21 septembrie 2012 pînă la 06 noiembrie 2012: locotenent colonelului de poliție Țigănaș Gabriel Ion (R - 037766), Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă, în conformitate cu articolul 21 alin. (14) (conform cererii personale) al Legii cu privire la poliție, cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate (760906)”; restabilirea lui Țigănaș Gabriel Ion în funcție de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne; de a percepe de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul reclamantului salariu lunar cu toate adaosurile pentru perioada absenței forțate de la lucru; de a percepe de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul reclamantului prejudiciu moral în sumă de 30 000 lei, pentru lezarea onoarei, demnității, cinstei, prestigiului și reputației profesionale și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat faptul că a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne începând cu anul 1995. La 16 mai 2011, prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne a fost numit în funcție de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne.

La 21 septembrie 2012 a fost emis ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 471 efectiv, cu următorul conținut „în corespundere cu art. 119 alin.(2) al Codului muncii, a acorda concediu de odihnă pentru un an de activitate, din contul restanțelor la concediu pentru anii 2011 - 15 zile calendaristice (13 zile lucrătoare) și 2012 - 32 zile calendaristice (27 zile lucrătoare), începând cu data de 21 septembrie 2012 până la 06 noiembrie 2012: locotenent colonelului de poliție Tigănaș Gabriel Ion (R - 037766), Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă, în conformitate cu articolul 21 alin. (14) (conform cererii personale) al Legii cu privire la poliție, cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate (760906)”.

Reclamantul consideră ilegal Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 471 efectiv din 21 septembrie 2012, fiind invocat faptul că a fost impus la data de 19.09.2012 să scrie cerere de demisie din propria inițiativă, iar în Raportul depus la 21.09.2012 pe numele conducerii Ministerului Afacerilor Interne, a solicitat să-i fie acordate restanțele concediilor nefolosite începând cu anul 2002 -2012, exprimând o posibilă intenție de a demisiona din cadrul organelor afacerilor interne, după folosirea integrală a concediilor.

Menționează reclamantul că în urma studierii Ordinului 471 efectiv din 21 septembrie 2012, a constatat că raportul său a fost satisfăcut parțial, Ministerul Afacerilor Interne nu i-a acordat restanțele concediilor nefolosite începând cu anul 2002-2012, ci a decis unilateral înlocuirea acestora cu achitarea compensațiilor bănești.

Reclamantul susține că în acest caz au fost încălcate prevederile art. 119 al Codului muncii, în care legislatorul indică, că în perioada valabilității contractului individual de muncă, concediile nefolosite pot fi alipite la concediul de odihnă anual sau pot fi folosite aparte (în întregime sau fracționat, conform art. 115 alin.(5) CM) de către salariat în perioadele stabilite prin acordul scris al părților.

La fel, reclamantul consideră că Ministerul Afacerilor Interne încorect a calculat restanțele concediilor din anii 2011 și 2012, în total 47 zile calendaristice sau 40 zile lucrătoare, deoarece doar zilele de duminică au fost considerate nelucrătoare, iar cele de sâmbătă au fost puse ca zile de lucru, ceea ce contravine art. 20 alin. (2) al Legii cu privire la poliție.

Referitor la mențiunea în Ordinul nr.471EF „cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă”, reclamantul menționează că în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (4) al Codului muncii, la 28 septembrie 2012 a depus o cerere-raport, nr. T - 2560/12 la Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat abrogarea parțială a Ordinului nr. 471 efectiv din 21 septembrie 2012, precum și retragerea și considerarea raportului din 21 septembrie 2012 nul la compartimentul „cu ulterioara concediere din cadrul organelor afacerilor interne și desfacerea contractului individual de muncă” în legătură cu refuzul acestuia de a demisiona, însă nici la acest raport, nici la cererea prealabilă din 19.10.2012, pîrîtul nu s-a expus în nici un mod.

Pe parcursul examinării cauzei, la 08 aprilie 2013, Tigănaș Gabriel a depus o cerere suplimentară în care a menționat că, la 05 martie 2012, a intrat în vigoare

Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, astfel fiind abrogată Legea „cu privire la poliție” din 18 decembrie 1990. Potrivit art. 13 lit. g) al legii sus-indicate, șeful Inspectoratului General al Poliției numește și eliberează din funcție personalul Inspectoratului General al Poliției, șefii și personalul subdiviziunilor, cu excepția celor specificați la art. 7 lit. d) și e). Conform noilor prevederi, funcția în care a activat reclamantul se află în subordinea Inspectoratului General al Poliției. A mai indicat reclamantul că, potrivit normelor legale ale noii legi, Ministrul Afacerilor Interne este agajatorul care numește și eliberează din funcție polițiștii din cadrul subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne, care nu intră în componența Inspectoratului General al Poliției și a subdiviziunilor subordonate acestuia.

Consideră reclamantul că, ordinul nr. 471 efectiv al Ministerului Afacerilor Interne din 21 septembrie 2012 este ilegal.

Solicită Țigănaș Gabriel, de a considera nul raportul din 21 septembrie 2012 la compartimentul: „Cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă”, a abroga integral ordinul nr. 471 efectiv din 21 septembrie 2012 emis de către Ministerul Afacerilor Interne, a obliga Ministerul Afacerilor Interne de a-l restabili în funcția de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 mun. Chișinău a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 06 noiembrie 2012 (ziua concedierii) până la 05 martie 2013 (ziua reorganizării), a încasa din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 06 noiembrie 2012 până la 15 martie 2013, în sumă de 22 116,43 lei și 30000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a obliga Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de a încheia un contract individual de muncă cu Țigănaș Gabriel, a obliga Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de a-l numi în funcție de șef al Secției investigare fraude economice a Direcției Poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 05 martie 2013, a încasa din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său salariul mediu lunar în sumă de 5 573,45 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013, acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă: considerarea Raportului din 21 septembrie 2012 retras și drept nul la compartimentul „cu ulterioara concediere din cadrul organelor afacerilor interne și desfacerea contractului individual de muncă”, în baza cererii anterior depuse nr. T-2560/12 din 28.09.2012; abrogarea integrală a Ordinului 471 efectiv emis de Ministerul Afacerilor Interne la 21 septembrie 2012, „în corespundere cu art.119 alin.(2) al Codului muncii, a acorda concediu de odihnă pentru un an de activitate, din contul restanțelor la concediu pentru anii 2011 - 15 zile calendaristice (13 zile lucrătoare) și 2012 - 32 zile calendaristice (27 zile lucrătoare), începând cu data de 21 septembrie 2012 până la 06 noiembrie 2012: locotenent colonelului de poliție Țigănaș Gabriel Ion (R - 037766), Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă, în conformitate cu articolul 21 alineatul 14 (conform cererii personale) al Legii cu privire la poliție, cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate (760906)”; obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-l restabili pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr.1 mun. Chișinău a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 6 noiembrie 2012 (ziua concedierii) până la 5 martie 2013, (ziua reorganizării);

încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne în favoarea lui Țigănaș Gabriel salariul pentru absența forțată de la serviciu în perioada 6 noiembrie 2012 până la 5 martie 2013 în mărime de 22 116,43 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei; obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de a încheia contract individual de muncă cu Țigănaș Gabriel; obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de al numi pe Țigănaș Gabriel Ion în funcția de Șef al Secției investigare fraude economice a Direcției poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 05 martie 2013; încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Țigănaș Gabriel un salariu mediu lunar de 5 573,45 lei. Hotărîrea în privința restabilirii la serviciu a lui Țigănaș Gabriel Ion și a încasării unui salariu mediu lunar de 5 573,45 lei a fost dispusă executării imediate.

Nefiind de acord cu hotărîrea în cauză, la 20.05.2013, Ministerul Afacerilor Interne a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013 cu adoptarea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

Inspectoratul General al Poliției al MAI la fel a depus cerere de apel, solicitînd admiterea apelului, casarea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013 în partea obligării Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de a încheia contract individual de muncă cu Țigănaș Gabriel și a obligării Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de al numi pe Țigănaș Gabriel Ion în funcția de Șef al Secției investigare fraude economice a Direcției poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 05 martie 2013 și emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii în această parte.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, au fost admise apelurile declarate de Ministerul Afacerilor Interne al RM și Inspectoratul General al Poliției al MAI, casată parțial hotărîrea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013, în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne al RM de a-l restabili pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 mun. Chișinău a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne pînă la 05 martie 2013 (ziua organizării), obligării IGP de a încheia contract individual de muncă cu Țigănaș Gabriel, obligării IGP de al numi pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției investigare fraude economice a Direcției poliției mun. Chișinău al Inspectoratului General al poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 05 martie 2013, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri prin care se obligă Ministerul Afacerilor Interne al RM de a-l restabili pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 mun. Chișinău a Direcției Investigare a Fraudelor a Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 06.11.2012. Se respinge acțiunea în partea obligării Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne de a-l numi pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției investigare fraude economice a Direcției poliției mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI, începând cu 05 martie 2013. În rest, hotărîrea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013, a fost menținută.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 17.01.2014, Țigănaș Gabriel a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 în partea respingerii acțiunii de a obliga Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne de a-l numi

pe Țigănaș Gabriel în funcția de Șef al Secției investigare fraude economice a Direcției poliției mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI, începînd cu 05 martie 2013 și menținerea în vigoare a hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013 în această parte.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că, potrivit prevederilor art. 2, 8 alin. (1) și 11 alin. (2) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției este o subdivizine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și nu o instituție separată.

Mai indică că funcția deținută anterior nu a fost redusă sau supusă reorganizării, ea a suferit doar schimbări în denumire, fapt dovedit prin fișele de post.

Consideră că prima instanță nu și-a atribuit împuterniciri de unitate administrativă, deoarece de facto are loc restabilirea în aceeași funcție, iar instanța doar a specificat acțiunile concrete care trebuie să le urmeze Inspectoratul General al Poliției.

La 25.02.2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM la fel a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2013 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a menționat că atît în instanța de fond, cît și în cea de apel, a invocat faptul omiterii de către reclamant a termenului de prescripție, însă instanțele neîntemeiat au considerat acțiunea depusă în termenul legal stabilit.

În acest sens, recurentul a susținut că ordinul contestat din 21.09.2012, a fost adus la cunoștința intimatului chiar în aceeași zi. Mai mult, indică că la 28.09.2012 s-a adresa către MAI privind anularea ordinului contestat, iar la 19.10.2012 și 05.11.2012 a depus cereri prealabile în acest sens, fapt ce denotă că Țigănaș Gabriel a cunoscut despre ordinul 471EF emis de Ministerul Afacerilor Interne la 21 septembrie 2012 cu mult înainte decît invocă și, respectiv, termenul de adresare în instanța de contencios administrativ este omis.

Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință pe marginea recursului declarat de Țigănaș Gabriel, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui.

Țigănaș Gabriel a depus referință la recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil și neîntemeiat.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursurile înaintate de Ministerul Afacerilor Interne al RM și Țigănaș Gabriel au fost considerate admisibile și transmise spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursurile declarate împotriva deciziei date în instanța de apel și verificînd, în limitele invocate în recursuri și în baza referințelor depuse de intimati, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide temeinicia lor, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC al RM, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit reține că la adoptarea deciziei contestate nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele ce țin de termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când aspectele importante au fost cercetate superficial.

Potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, reclamantul Țigănaș Gabriel contestă ordinul 471EF emis de Ministerul Afacerilor Interne la 21 septembrie 2012, prin care, în corespundere cu art. 119 alin.(2) al Codului muncii, a fost acordat concediu de odihnă pentru un an de activitate, din contul restanțelor la concediu pentru anii 2011 - 15 zile calendaristice (13 zile lucrătoare) și 2012 - 32 zile calendaristice (27 zile lucrătoare), începînd cu data de 21 septembrie 2012 pînă la 06 noiembrie 2012: locotenent colonelului de poliție Țigănaș Gabriel Ion (R - 037766), Șef al Secției Investigare a Fraudelor nr. 1 „mun. Chișinău” cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă, în conformitate cu articolul 21 alin. (14) (conform cererii personale) al Legii cu privire la poliție, cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate (760906).

Astfel, ordinul în cauză a fost emis la 21.09.2012.

Potrivit art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

(2) Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prelabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 17 alin. (1) al aceleași legi, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la:

a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri;

c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

(4) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

(5) Persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Astfel, pentru justa apreciere a termenului de adresare în judecată, este primordial a stabili dacă actul administrativ referitor la relațiile de muncă ale angajatului cu o autoritate publică, se contestă direct în instanța de contencios administrativ sau urmează a fi respectată calea prealabilă de soluționare a litigiului.

În conformitate cu prevederile art. 355 Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată.

În acest sens, potrivit practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție (Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 03.10.2005, nr.12 “Cu privire la practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă”), se explică că în conformitate cu art. 16 din Legea contenciosului administrativ, funcționarul public se va adresa cu acțiune privind litigiile despre modificarea, încetarea contractului de muncă în instanțele de contencios administrativ, fără a fi necesară procedura prealabilă extrajudiciară de soluționare a litigiului, în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ - 30 zile de la data comunicării actului administrativ despre modificarea sau încetarea relațiilor de muncă cu autoritatea publică. Reglementări similare se regăsesc și în Hotărîrea Plenului CSJ nr. 10 din 30.10.2009 cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi a Legii contenciosului administrativ (pct. 43).

Pornind de la cele menționate, Colegiul constată cu certitudine că Țigănaș Gabriel urma să se adreseze cu cerere de contestare a ordinului de concediere direct în instanța de contencios administrativ, în termen de 30 zile de la data comunicării ordinului.

La caz, acțiunea a fost înaintată în instanța de contencios administrativ la 12.12.2012.

În cererea suplimentară de chemare în judecată, reclamantul invocă că ordinul MAI nr. 471EF din 21.09.2012, i-a fost adus la cunoștință la data de 12.11.2012.

Însă, materialele dosarului denotă faptul că Țigănaș Gabriel a cunoscut mai înainte despre ordinul în cauză, cât și despre conținutul lui.

Astfel, la 28.09.2012, reclamantul înaintează ministrului D.Recean o cerere-raport de abrogare parțială a ordinului MAI nr. 471EF din 21.09.2012 la compartimentul „cu ulterioara desfacere a contractului individual de muncă de la data expirării concediului de odihnă” (f.d. 7).

Ulterior, la 19.10.2012 și 05.11.2012, Țigănaș Gabriel înaintează cereri prealabile privind abrogarea parțială a ordinului în cauză (f.d. 8-10).

În această ordine de idei, Colegiul conchide că, încă la 28.09.2012, reclamantul a cunoscut conținutul ordinului MAI nr. 471EF din 21.09.2012, deoarece solicită anularea unui compartiment din acesta, exact în forma în care cel din urmă a fost redactat. Mai mult ca atât, în cererile prealabile înaintate, Țigănaș Gabriel invocă atât emiterea ordinului litigios, cât și conținutul lui.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că reclamantul Țigănaș Gabriel a fost cunoscut la 28.09.2012 cu ordinul MAI nr. 471EF din 21.09.2012, însă acțiunea de contestare a acestuia a fost depusă în instanța de contencios administrativ abia la 12.12.2012.

Adresarea în acest caz cu o cerere prealabilă nu suspendă curgerea și nu justifică omiterea acestui termen, care curge în favoarea angajatorului MAI, reprezentantul căruia a invocat omiterea termenului de prescripție fără motive justificate.

În acest sens, instanțele judecătorești ierarhic inferioare eronat au constatat depunerea acțiunii în termen, deoarece actele cauzei probează cu certitudine momentul când reclamantul a cunoscut despre ordinul de concediere.

Însă, deși Colegiul reține că la adoptarea deciziei contestate nu au fost corect constatate și elucidate circumstanțele ce țin de termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, totuși instanța de recurs nu poate emite o soluție nouă,

deoarece examinarea recursului are loc fără participarea părților și astfel s-ar încălca dreptul reclamantului la apărare, situație ce impune rejudecarea cauzei.

Astfel, prevederile alin. (5) art. 17 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, stipulează că persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Prin urmare, legea materială care reglementează termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, prevede posibilitatea repunerii în termen.

La caz, întru evitarea încălcării dreptului lui Țigănaș Gabriel de a solicita repunerea în termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, Colegiul consideră necesar de restituit cauza la examinare în instanța de apel, pentru a acorda posibilitate reclamantului de ași valorifica dreptul în cauză.

Or, necesitatea acestei soluții derivă și din faptul că, înaintînd cererea în instanța de contencios administrativ, reclamantul a considerat-o înaintată în termen, motiv din care nu a solicitat anterior repunerea în termenul de adresare în judecată.

Astfel, întru evitarea încălcării dreptului la apărare și în ansamblu a dreptului la un proces echitabil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit v-a admite recursurile declarate, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

Ținînd cont de cele indicate, conform art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admit recursurile declarate de Țigănaș Gabriel și Ministerul Afacerilor Interne al RM.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Țigănaș Gabriel împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ și remite cauza la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Ion Druță

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea